

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Archiepiscopo, Et Abbati S. Petri foris portam, & magistro Borno
subdiacon. nostro Archidiacono Viennensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

mus, consulimus, & hortamur, per apostolica scripta mandantes, quatenus prædictum censum dilecto filio fratri Rainerio persolvere non postponas. Alioquin noveris nos eidem dedisse firmiter in mandatis ut te ad solutionem illius diligenter moneat & inducat, & sicut expedire viderit, appellatione remota compellat. Datum Romæ apud S. Petrum VIII. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno I.

CAPELLANIS S. IOANNIS
de Perficeto.

Epist. 100.
Vt Episcopo &
Archipresbytero non negetur
visitationis
procuratio.

Significavit nobis dilectus filius Archipresbyter sancti Iohannis de Perficeto quòd quia in sententia à bo. memoria Celest. Papa prædecessore nostro prolata, qua statutum est ut venerabili fratri nostro Bononien. Episcopo parochiam suam causa confirmationis puero, prædicationis, & correctionis annis singulis visitanti procuracionem exhibeat, de vobis non fit mentio specialis, ei non vultis in exhibitione procuracionis ipsius subsidium aliquod exhibere, licet in aliis quæ dicto Episcopo exhibet, & in his quæ apostolica sedis Legatis impendit, certam ei portionem de consuetudine impendatis. Cùm igitur eidem Episcopo ob communem profectum dioecesim visitanti communis procuratio debeatur, discretionis vestræ per apostol. scripta mandamus atque præcipimus quatenus dicto Archipresbyter. eam portionem in expensis, quas in procuracione ipsius fecerit, impendatis, quam ei consuevistis in aliis etiam exhibere, & de subtractis hæcenus ei, ut tenemini, satisfacere non tardetis. Alioquin noveritis nos venerabili fratri nostro Ferrarien. Episcopo dedisse firmiter in mandatis ut vos ad id monitione præmissa, si iustum fuerit, per censuram ecclesiasticam appellatione remota compellat. Datum Romæ apud sanctum Petrum X. Kalend. Maij, pontificatus nostri anno I.

Illi scriptum est super hoc.

ARCHIEPISCOPO, ET
Abbati S. Petri foris portam, & magistro Borno subdiacon. nostro Archidiacono Viennensi.

Epist. 101.
Vt si Abbas Casæ Dei ius eligendi Abbatem

Cum dilectus filius Abbas Casæ Dei, sicut ex ejus insinuatione dicimus, H. quondam Faverniacen.

Abbate viam universæ carnis ingresso, prout ad eum de jure spectabat, vellet ipsi monasterio consulere in Abbatem, dilectum filium M. monachum Casæ Dei Priorem Vallistransversæ præfecit eidem cœnobio in pastorem. Cui cùm ad mandatum ipsius Abbatis pars monachorum ipsius monasterij, sicut proponitur, debitam impenderet obedientiam & honorem, reliqui tamen, qui Gilbertum nomine, tunc in laicali habitu positum, sibi à prædicto Abbate Casæ Dei in Abbatem præfici postulavere, institutioni prædictæ, cùm obtinere non possent ullatenus quod volebant, nixi sunt contraire, afferentes jus electionis ad Faverniacen. Capitulum pertinere, dum tamen in personam quæ esset de Casæ Dei Capitulo convenirent. Super quo cùm ab eisdem fuisset ad sedem apostol. appellatum, præfatus G. per laicalem potentiam de administratione abbatia post appellationem interpositam fuit investitus, & taliter institutus, monasterium ipsum derinet occupatum. Cùmque memoratus M. ab Abbate Casæ Dei institutus, & L. Faverniacen. profectus profecturi appellationem emissam pro parte Casæ Dei ad sedem apostol. accessissent, & inter eos & Hugonem, qui procuratorem Favern. Capituli se gerebat, tempore felicitis record. Celest. Papæ prædecessoris nostri quæstio fuisset diutius agitata, post promotionem nostram volentes causam ipsam sine debito terminari, eis ven. fratrem nostrum Iohannem tr. S. Clementis Viterbien. & Tuscanen. Episcopum & dilectum filium G. S. Georgij ad velum aureum Diacon. Cardin. concessimus auditores. In quorum præsentia cùm multa fuissent proposita, & pro parte Casæ Dei super dubiis probationes oblata, quia dictus Hugo, ut legitime posset stare in iudicio, mandatum sufficiens inventus est non habere, causa ipsa remansit hæcenus indecisa. Ideoque ejusdem causæ cognitionem & decisionem de fratre nostrorum consilio vestræ discretionis examini plenariè committentes, per apostol. vobis scripta mandamus quatenus partibus ad vestram præsentiam convocatis, si vobis constiterit electionem Faverniacen. Abbatis ad Abbatem Casæ Dei legitime pertinere, quod per eum super electione jamdicti rationabiliter factum esse noveritis, sublato

Faverniacensem habet, per ipsum electus confirmetur.

contradictionis & appellationis obstaculo, auctoritate apostolica confirmatis, & prædicto G. vel alio quolibet illicito detentore amoto, faciatis ipsam abbatiam prædictam per censuram eccle. appellatione remota pacificè possidere. Nihilominus quoque volumus & mandamus ut monachis Faverniacensibus, tam illis qui Abbati Casæ Dei obediunt in hac parte, quam aliis, de bonis monasterij, donec causa finem debitum forriatur, faciatis sicut expedit provideri. Si qui verò se temerè duxerint opponendos quò minùs mandatum apostolicum impleatur, à temeritate sua per censuram eccle. appellatione remota compescatis. Alioquin causam audiatis, & eam appellatione remota sine debito terminetis, facientes quod decreveritis per censuram eccle. à partibus firmiter observari. Testes autem &c. eadem restrictione appellatione remota cogatis. Nullis literis obstantibus præter assensum partium à sede apostolica impetratis. Quòd si omnes &c. tu frater Archiepiscopo cum eorum altero &c. Datum Laterani.

CAPITULO SPOLETANO.

Epist. 102.
Vtrum meretricem ducere possit post mortem uxoris, cui vivente uxore adhæserat.
Cap. Significatis. De eo qui duxit in mar. quam poll. per adult.

Significastis nobis per literas vestras quòd cum P. civis Spoletanus quandam mulierem duxisset legitimè in uxorem, ea relicta cuidam meretrici adhæsit, & cum ab ejus contubernio ad torum non posset legitimum revocari, vos in eum excommunicationis sententiam protulistis. Verùm cum medio tempore uxor ipsius viam fuisset universæ carnis ingressa, meretricem, cui adhæserat, desponsavit. Propter quod à nobis requiritis, quid sit vobis in hoc articulo faciendum. Nos igitur inquisitioni vestræ secundum formam canonicam respondentem, discretionem vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus, nisi alter eorum in mortem defunctæ uxoris fuerit machinatus, vel ea vivente fidem sibi dederint de matrimonio contrahendo, matrimonium illud legitimum judicetis, excommunicato munus absolutionis, si petierit, juxta formam Ecclesiæ impensuri. Datum Romæ apud S. Petrum viij. Kalend. Maij.

ARCHIEPISCOPO SENONENSI.

Epist. 105.
Vt compellat

Inter cetera quibus ad universalis Ecclesiæ gubernationem instruimur, il-

le cuius gratia non meritum nostrum ad ejusdem regimen nos provexit, mirum & mirabile nobis suæ benignitatis reliquit exemplum; in eo videlicet quòd sicut de beato Petro, cuius sumus, licet immeriti, successores, à Domino factum esse videmus, infirma mundi elegit, ut fortia quæque confunderet, misericorditer prævidens quòd qui secularium pondusante suam vocationem sustinerat passionum, fragilitatem humanæ conditionis expertus, fratribus suis melius compati sciret & commodius misereri, dum sibi conscius, de se haberet evidens in similibus argumentum. Hæc verò ante nostros oculos proponentes, postquam dilectus filius noster magister P. de Cassaneto seriem negocij sui nobis exposuit, paterna super eum moti fuimus pietate: cuius factum, cum ex certitudine rei, quam nos, dum olim minori fungeremur officio, tractaveramus, in parte plenioris fidei testimonium adjuvaret, ad succurrendum ei, & labores ipsius inutiles relevandos, animi studium sollicitioris assumpsimus, ne miseranda ipsius afflictio, quæ jam ei perplexitarem dubiam minabatur, sedem apostolicam expertem esse solitæ misericordiæ ac remedij debiti causaretur. Tibi siquidem satis credimus esse notum qualiter facta resignatione à dilecto filio Vv. de Buchar in quodam Canonico Laudunen. de præbenda ejusdem Ecclesiæ, quæ per commutationem præbendarum dilecto filio H. tunc Sicinien. Canonico à bonæ memoriæ Decano Remen. auctoritate apostolica assignari debebat, prædictus magister per venerabilem fratrem nostrum Laudunen. Episcopum de præbenda fuit investitus eadem, & tam in choro quam in Capitulo per dilectos filios Decanum & Canonicos Laudunen. adhibitis solennitatibus debitis juxta Laudunen. Ecclesiæ consuetudinem institutus. Super quò cum inter ipsum & dictum H. controversia suborta fuisset, & appellatio ad sedem apostolicam interjecta, licet idem magister cum magnis laboribus & expensis ad eandem sedem accedens, post diutinam expectationem, quæ sub intemperie periculosi temporis imminente ipsum tædio multo & diversarum persecutionibus incommoditatum affectum ferè usque ad extrema deduxit, suum negocium contra memoratum H. pro suo desiderio complevisset, eo tamen post-

Decanum & Capitulum Laudunen. M. Petrum in Canoniceum recipere.